

Diputació de Lleida

Josep Cabré Clariana, com a portaveu del Grup Polític de la **Candidatura d'Unitat Popular – Poble Actiu (CUP-PA)**, a l'empara del que disposa la legislació vigent, sotmet a la consideració del Ple de la Diputació de Lleida la següent

MOCIÓ SOBRE LES IMMATRICULACIONS DE BÉNS REALITZADES PER L'ESGLÉSIA CATÒLICA ALS REGISTRES DE LA PROPIETAT.

Els darrers anys l'església catòlica ha dut a terme una discreta campanya d'inscripció al registre de la propietat de béns que presumptament no són seus sinó que, segons els casos, poden ser de propietaris privats o construïts i pagats pel poble, com és el cas de parròquies, cementiris, ermites, terrenys, locals socials, etc. Això s'ha fet aprofitant-se als articles 206 i 207 de la Llei hipotecària i aprofitant la suspensió, l'any 1998, de l'article 5 del Reglament Hipotecari que impedia expressament el registre d'espais de culte.

L'article 206 de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946, estableix:

“El Estado, la Provincia, el Municipio y las Corporaciones de Derecho público o servicios organizados que forman parte de la estructura política de aquel y las de la Iglesia Católica, cuando carezcan de título escrito de dominio, podrán inscribir el de los bienes inmuebles que les pertenezcan mediante la oportuna certificación librada por el funcionario a cuyo cargo esté la administración de los mismos, en la que se expresará el título de adquisición o el modo en que fueron adquiridos.”

L'església, no és una administració pública i, per tant, no disposa de funcionaris que puguin certificar, però un any més tard, es va aprovar el *“Decreto de 14 de febrero de 1947, por el que se aprueba el Reglamento Hipotecario”* i a l'article 304 va permetre que les pròpies diòcesis certifiquessin els béns de l'església. És a dir, donava poder notarial als bisbes per inscriure al registre de la propietat els béns, que cregués de la propietat de l'església i que no estiguessin inscrits expressament a nom d'altri.

L'article 304 d'aquest reglament hipotecari estableix:

“En el caso de que el funcionario a cuyo cargo estuviese la administración o custodia de los bienes no ejerza autoridad pública ni tenga facultad para certificar, se expedirá la certificación a que se refiere el artículo anterior por el inmediato superior jerárquico que pueda hacerlo, tomando para ello los datos y noticias oficiales que sean indispensables. Tratándose de bienes de la Iglesia, las certificaciones serán expedidas por los Diocesanos respectivos.”

D'acord amb l'article 5 del Reglament hipotecari, no és podia registrar tots els béns, quedaven alguns casos exempts, entre aquests hi havia el dels temples destinats al culte catòlic.

*“Título primero. Del registro de la propiedad y de los títulos sujetos a inscripción.
Bienes y derechos inscribibles y títulos sujetos a inscripción*

Artículo 4.º Serán inscribibles los bienes inmuebles y los derechos reales sobre los mismos, sin distinción de la persona individual o colectiva a que pertenezcan, y, por tanto, los de las Administraciones públicas y los de las entidades civiles o eclesiásticas.

Artículo 5.º No obstante lo dispuesto en el artículo anterior, quedan exceptuados de la inscripción:

(...)

Cuarto. Los templos destinados al culto católico.”

Anys més tard, amb la reforma del *“Real Decreto 1867/1998, de 4 de septiembre, por el que se modifican determinados artículos del Reglamento Hipotecario”*, es modifica l'article 5 i això permet registrar els béns destinats al culte catòlic entre altres.

“Artículo 4 Serán inscribibles los bienes inmuebles y los derechos reales sobre los mismos, sin distinción de la persona física o jurídica a que pertenezcan, y por tanto, los de las Administraciones públicas y los de las entidades civiles o eclesiásticas.

Artículo 5 Los bienes inmuebles de dominio público también podrán ser objeto de inscripción, conforme a su legislación especial.”

Finalment, s'aprova una darrera reforma de la Llei hipotecària, *“Ley 13/2015 de 24 de junio de la reforma de la ley hipotecaria”*, s'elimina de l'article la potestat de l'església catòlica de fer ús d'aquest procediment especial.

Arran d'aquesta legislació, l'església ha inscrit al registre de la propietat béns públics i privats d'arreu de l'Estat espanyol, que tot i formar part del que anomenem béns d'ús públic i comuns, no estaven degudament inscrits al registre de la propietat.

Pel que fa als béns de culte privats, recordem que no estaven descrits a les propietats de les finques, perquè abans de la reforma de la Llei Hipotecària de l'any 1998, no es podien inscriure els béns de culte. El mateix succeeix amb els béns públics no registrats amb anterioritat a la modificació de la Llei Hipotecària l'any 1998.

La Unió de Pagesos, en el marc d'una campanya de defensa del patrimoni de la pagesia, ha posat de manifest que no només les immatriculacions fetes per l'església catòlica afectaven als patrimonis rurals privats, sinó que també afecten al patrimoni comú i decideix posar-ho en coneixement de la societat i dels representants públics per defensar el patrimoni públic. En la investigació inicial, centrada a les comarques del Bages, Anoia i Berguedà, es detecten més de 430 béns immatriculats pels Bisbats de Vic, Solsona i Sant Feliu de Llobregat.

Un dels bisbats als que, a les comarques estudiades, la Unió de Pagesos ha detectat aquesta pràctica és el de Solsona, el territori del qual inclou també municipis del Solsonès, la Segarra, l'Urgell i el Pla d'Urgell. Els altres bisbats que inclouen municipis de les comarques de Ponent i del Pirineu i l'Aran són els de Lleida, Urgell i Tarragona.

Tenint en compte que la legislació que ha facilitat les immatriculacions de l'església era d'àmbit estatal i que aquesta pràctica s'ha documentat en diferents territoris on ha estat objecte d'investigació és altament probable que també s'hagi dut a terme a les nostres comarques

Per tot l'exposat es proposa al Ple de la Diputació l'adopció dels següents **ACORDS**:

1. Sol·licitar de manera immediata al Col·legi de Registradors de la Propietat, les notes simples de totes les immatriculacions fetes a la demarcació de Lleida per l'església catòlica mitjançant l'article 206 de la Llei Hipotecària.
2. Exigir als bisbats de Solsona, Lleida, Urgell i Tarragona la tramesa als corresponents ajuntaments d'una relació totes les immatriculacions que hagin fet a cada municipi mitjançant l'article 206 de la Llei Hipotecària.
3. Instar al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya a realitzar un estudi sobre les immatriculacions realitzades per l'església catòlica a Catalunya des de l'any 1978 i que doni una resposta jurídica a aquesta qüestió per tal que es reverteixi aquesta situació i es retorni al domini públic o privat particular, els béns immatriculats per aquest procediment.
4. Sol·licitar al Parlament de Catalunya que aprovi una Resolució contra les immatriculacions que, emparant-se en privilegis que li atorgava la llei hipotecària, l'església catòlica ha dut a terme a Catalunya i que s'impulsin les mesures necessàries per a revertir-les.
5. Comunicar aquests acords al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, als grups i subgrups polítics del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM), a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) i als bisbats de Solsona, Lleida, Urgell i Tarragona.

Josep Cabré Clariana

Portaveu del grup de la CUP-PA

Lleida, 25 de gener de 2019